

vel som til Fyldestgørelse af hver Ægtefælles særlige Behov. Og der tilføjes, at hvis Udgifterne til en Ægtefælles særlige Behov og Udgifterne ved de Hverv, som den i øvrigt efter Skik og Brug og Ægtefællernes Forhold har at varetage for Familiens Underhold, ikke kan dækkes af det Bidrag, den selv skal yde ifølge nysnævnte Bestemmelser, er den anden Ægtefælle pligtig at overlade den de fornødne Pengemidler i passende Beløb ad Gangen. (Dette gælder dog ikke, hvis en anden Ordning er paakrævet, fordi Ægtefællen har vist sig uskikket til at forvalte Penge, eller fordi andre særlige Grunde foreligger). Det bestemmes derhos, at hvis en Ægtefælle forsømmer sin Underholdspligt, kan der af Overøvrigheden paa Begæring af den anden Ægtefælle paalægges den for sømmelige Ydelse af et Pengebeløb. — Af de øvrige Bestemmelser kan nævnes den: hver af Ægtefællerne skal i *Forhold til Trediemand* være berettiget til *paa begges Ansvar* at indgaa saadanne Retshandler til Fyldestgørelse af den daglige Husholdnings eller Børnenes Fornødenheder, som sædvanlig foretages i dette Øjemed*). Samme Ret har Hustruen med Hensyn til sædvanlige Retshandler til Fyldestgørelse af sit særlige Behov. De her nævnte Retshandler anses for indgaaede paa begge Ægtefællers Ansvar, hvis ikke andet fremgaar af Omstændighederne. Den anden Ægtefælle forpligtes dog ikke ved Retshandelen, hvis den, med hvem den blev indgaaet, indsaa eller burde indse, at det, som Retshandelen gik ud paa, ikke var paakrævet. Misbruger en Ægtefælle den Ret, som tilkommer ham efter denne Bestemmelse, kan Overøvrigheden paa den andens Begæring fratage den paagældende Retten.

Kap. VI. *Regler om Forældremyndigheden.* Hovedregelen her er, at Forældremyndigheden over de fælles Børn tilkommer Ægtefællerne i *Forening*. Hertil føjes, at er Forældrene ikke enige om Udøvelsen af Forældremyndigheden, kan *Overøvrigheden*, hvor Barnets Tarv tilsiger det, paa Begæring af en af Forældrene henlægge Afgørelsen af Tvistigheder vedrørende Forældremyndigheden over Barnet til den af Forældrene, som skønnes bedst egnet, eller bestemme, hvem Afgørelsesretten i den foreliggende Tvist skal tilkomme. Overøvrigheden skal dog forinden foranstalte en Mægling mellem Ægtefællerne ved en eller flere dertil egnede Personer.

Kap. VII. *Om Formuen.* Den gældende Regel, at der i et Ægteskab er „Formuefællesskab“, naar ikke Særeje er

*) Efter D. L. 5.—1.—13 skal Manden kun svare til Retshandler fra Hustruens Side, naar hun enten har haft Mandens Bemyndigelse dertil eller Retshandelen har været „til uomgængelig Fornødenhed“.